

[Retoft.]

og det er de meget kraftige Udtryk, der findes paa Sp. 1393, og som jeg med den højtærede Formands Tilladelse gerne vilde have Lov til at citere. Det ærede Medlem siger, at det er: „efter mine Begreber en fantastisk Uforskammethed“. Det gaar paa den Situation, der foreligger, naar Regeringen foreslaar Love af en eller anden Art, som man fra Regeringspartierne Side ved vil finde Modstand i et eller andet af Oppositionspartierne, og det ærede Medlem siger videre, at dette med Samarbejde er noget Snak. Det kan dog ikke være Regeringspartierne, som ikke har ønsket Samarbejde. Jeg minder i saa Henseende om det Tilbud, der blev givet gennem den højtærede Statsminister til paa nærmeste Hold at følge Regeringens Arbejde. Det vilde man ikke, og saa maa man forstaa, at Regeringspartierne ikke kan afstaa fra at fremsætte et og andet Lovforslag, som maaske ikke vinder fuld Tilfredshed hos Oppositionspartierne. I øvrigt vil jeg minde det ærede Medlem Hr. Korsgaard om, at det konservative Parti lader jo ikke være med at rejse nye Spørgsmaal. Jeg minder om, at man, da vi for kort Tid siden behandlede den 40 pCt.s Skatteforhøjelse, pludselig i Udvalget rejste Spørgsmaal om Brugsforeningsbeskatningen.

Til det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen, der talte om Familieaktieselskaber, skal jeg kun sige, at dette Spørgsmaal egner sig til Behandling i Udvalget, og jeg skal være villig til i Udvalget at komme ind paa en saglig Drøftelse af Problemet.

Knud Kristensen: De enkelte Spørgsmaal, som jeg har fremdraget, og som Ministeren har omtalt, skal jeg ikke knytte Bemærkninger til nu, men vente dermed til Udvalgsforhandlingen. Jeg har kun een Ting at ville fremføre, og det er en Gentagelse af, at jeg ikke tror, hverken Ministeren eller den ærede Ordfører for Socialdemokratiet vil faa ret mange til at indrømme, at dette Forslag om Selskabsbeskatningen er let at forstaa. Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet henviste til Skatteloven af 1927. Jeg skal dertil sige, at det er noget, som ofte forekommer, at man, naar man maa indrømme, at noget ikke er, som det skal være, henviser til noget andet, som ogsaa er slet.

Vedrørende det samme Spørgsmaal vil jeg sige til Ministeren, at det, som har voldt mig Vanskeligheder, er ikke at dividere med 2. Saa meget har jeg da lært, og jeg

har ogsaa lært at trække et Beløb fra et andet Beløb, men det er svært at forstaa, efter hvilke Principper dette skal gøres. Den højtærede Minister henviste til, at § 13 c var umaadelig klar. Ja, naar man i Forvejen ved, hvad den betyder, kan man jo nok forklare det, men hvis man skal læse det ud af Loven, er det meget vanskeligt, og jeg har haft Henvendelser fra mange kyndige Folk, ikke Folk, der er kyndige i Skatteteknik, men Folk, der er kyndige i Aktieselskabsforhold, som ikke har været i Stand til at forstaa denne Bestemmelse. Jeg tror at turde sige, at den højtærede Ministers eget Partis Ordfører har opfattet Bestemmelsen paa en anden Maade, end den skal forstaaes paa.

Maa jeg med den højtærede Formands Tilladelse læse første Punktum i § 13 c:

„Udbytteraten skal med sit fulde Beløb indeholdes af Selskabet ved Udbyttets Udbetaling til Aktionærer eller Andelshavere.“

Ja, er det nu Udtryk for, at naar Udbyttet er 10 pCt., saa faar Aktionærerne ikke de 10 pCt., men kun 9,2 pCt.? For jeg tror, at de fleste gaar ud fra, at Aktionærerne faar 10 pCt., og saa skal Selskabsskatten beregnes paa Grundlag heraf. Men det viser sig altsaa, at den bliver beregnet af de 10 pCt., saaledes at det, Aktionærerne faar udbetalt, ikke er 10 pCt., men i det af Ministeren nævnte Tilfælde kun 9,2 pCt. Jeg takker for, at man har faaet det klart, men jeg tror ikke, der er ret mange, der kan læse det ud af Loven.

Korsgaard: Naar man i Løbet af 5 Minutter skal sige nogle Bemærkninger til tre Ordførere, kan det jo kun blive kort. Jeg vil begynde med den midterste, det ærede Medlem Hr. Retoft, og kun sige den ene Ting om Samlingsregeringen, at naar den ikke blev til noget, var det da ikke Det konservative Folkepartis Skyld. Jeg mener, at et Skattelovforslag som dette viser, at det vilde have været saare forstandigt at have en Samlingsregering.

Ordfører Nr. 3, det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen, interesserer mig for saa vidt mere, dels fordi han jo ikke hører til det største Regeringsparti, dels fordi han havde Synspunkter, som ikke tillader ham akkurat at staa og sige, at det, Regeringen foreslaar, er fortrinligt. Det er kedeligt, og jeg kan ikke lide det, saadan at staa og rose sig selv, det virker en Smule trættende.

Som sagt, det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen havde dog visse om end svage Synspunkter paa egen Haand — jeg haaber,